

A בס"ד
Intro

Today we will Be"H learn ל"ח דף of חולין.
Some of the topics we will learn about include:

מסוכנת

A dying animal can be slaughtered and eaten, provided it stays alive until the שחיטה is completed.

The Gemara discusses several ways of determining this, including:

גועה

If the animal cries out;

הטילה ריעי

If it expelled waste;

כשכשה באזנה

If it wiggled its ears;

ידה או רגלה

כפופה ופשטתה

פשוטה וכפפה

If it bent or extended its foreleg or hind leg;

פירכוס

Signs of life during the שחיטה;

The Gemara discusses whether this must happen

באמצע שחיטה

Sometime in the middle of the שחיטה;

בתחלת שחיטה

Even at the beginning of the שחיטה; or

בסוף שחיטה

The פירכוס must happen at the last stage of the שחיטה.

יתום

An animal is only valid as a קרבן if its mother survived the birth.

השוחט לעובד כוכבים

If one slaughters a non-Jew's animal for him, whether the שחיטה is valid.

This depends on several factors, including:

סתם מחשבת עובד כוכבים

לעבודת כוכבים

Whether we always assume that the non-Jew has intent for idolatry;

הבעלים מפגלין

Whether the owner's intention of פיגול, to eat or perform subsequent עבודות at the wrong time, invalidates the קרבן; and

ילפינן חוץ מפנים

Whether we derive laws of חולין from קדשים.

A

מסוכנת

גועה

הטילה ריעי

כשכשה באזנה

ידה או רגלה

כפופה ופשטתה

פשוטה וכפפה

פירכוס

באמצע שחיטה

בתחלת שחיטה

בסוף שחיטה

יתום

השוחט לעובד כוכבים

סתם מחשבת עובד כוכבים

לעבודת כוכבים

הבעלים מפגלין

1 So, let's review...

The Mishnah earlier discussed

מסוכנת

A dying animal can be slaughtered and eaten, provided it stays alive until the שחיטה is completed.

The Gemara discusses several ways of determining this:

אמר רב

גועה

If the animal cries out;

הטילה ריעי

If it expelled waste; or

כשכשה באזנה

It wiggled its ears,

הרי זה פירכוס

These movements indicate that it was alive.

However, שמואל said

כל שאינו עושה דברים

שהמיתה עושה

As long, as it doesn't act like a dead animal.

And the Gemara explains:

היתה ידה כפופה ופשטתה

דבר שהמיתה עושה

פשוטה וכפפה

דברים שאין המיתה עושה

If its foreleg was bent and it extended it, this is a reflex and not a sign life;

But if it was extended and it bent it, this is a sign of life.

1

מסוכנת

A dying animal can be slaughtered and eaten, provided it stays alive until the שחיטה is completed.

אמר רב

כשכשה

באזנה
It wiggled its ears,

גועה

If the animal
cries out;

הטילה

ריעי

If it expelled waste;

הרי זה פירכוס

These movements indicate that it was alive.

שמואל

כל שאינו עושה דברים
שהמיתה עושה

As long, as it doesn't act like a dead animal.

The Gemara explains:

היתה ידה פשוטה
וכפפה

דבר שאין המיתה
עושה

But if it was extended
and it bent it,
this is a sign of life.

היתה ידה כפופה
ופשטתה

דבר שהמיתה
עושה

If its foreleg was bent and
extended it, this is a reflex
and not a sign life;

2 The Gemara challenges רב from a ברייתא רב:

רבי יוסי אומר
היה רבי מאיר אומר
גועה בשעת שחיטה
אין זה פירכוס
Crying out is not פירכוס;

רבי אליעזר ברבי יוסי אומר משמו
אפילו הטילה ריעי וכשכשה בזנבה
אין זה פירכוס
Even expelling waste and wiggling the ears are not פירכוס.

The Gemara asks
קשיא גועה אגועה
קשיא ריעי אריעי
רב said that both of these are פירכוס, while the ברייתא says they are not?

The Gemara answers
גועה אגועה לא קשיא
הא דעבי קלה
הא דעמי קלה
If it cried in a strong voice, it is פירכוס, but if it cried with as weak voice, it is not. And,
ריעי אריעי נמי לא קשיא
כאן בשותתת כאן במתרת
If the waste dripped out, it is not a sign of life, but if it was expelled forcefully, it is פירכוס.

2

The Gemara challenges רב

ברייתא

רבי יוסי אומר

היה רבי מאיר אומר
גועה בשעת שחיטה
אין זה פירכוס

Crying out is not פירכוס;

רבי אליעזר ברבי יוסי אומר ואלו

אפילו הטילה ריעי וכשכשה בזנבה
אין זה פירכוס

Even expelling waste and wiggling the ears are not פירכוס.

The Gemara asks

קשיא גועה אגועה
קשיא ריעי אריעי

רב said that both of these are פירכוס while the ברייתא says they are not?

גועה אגועה לא קשיא

הא דעבי קלה – הא דעמי קלה

If it cried in a strong voice, it is פירכוס, but if it cried with as weak voice, it is not.

ריעי אריעי נמי לא קשיא

כאן בשותתת כאן במתרת

If the waste dripped out, it is not a sign of life, but if it was expelled forcefully, it is פירכוס.

3 The Gemara now discusses WHEN the פירכוס takes place, and cites three opinions:

1.

באמצע שחיטה

It must happen sometime in the middle of the שחיטה, not at the early stages.

As we learned in the Mishnah;

בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה

פסולה

Merely extending its foreleg, without retracting it, is not פירכוס.

And the Gemara points out;

בסוף שחיטה

כל היכי תיחי ותיזיל

If this is supposed to happen at the end of the שחיטה, is it reasonable that the animal should keep on moving that much?

Rather,

באמצע שחיטה

It should happen in the middle.

However, the Gemara rejects this proof:

כל שאינה עושה כן בסוף שחיטה

בידוע שנשמתה נטולה הימנה קודם לכן

If it only extends its foreleg, without retracting it, this shows that it lacked life.

3

WHEN THE פירכוס TAKES PLACE

1

באמצע שחיטה

It must happen sometime in the middle of the שחיטה, not at the early stages.

As we learned in the Mishnah;

בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה

פסולה

Merely extending its foreleg, without retracting it, is not פירכוס.

And the Gemara points out;

בסוף שחיטה

כל היכי תיחי ותיזיל

If this is supposed to happen at the end of the שחיטה, is it reasonable that the animal should keep on moving that much?

Rather,

באמצע שחיטה

It should happen in the middle.

כל שאינה עושה כן בסוף שחיטה
בידוע שנשמתה נטולה הימנה קודם לכן

If it only extends its foreleg, without retracting it, this shows that it lacked life.

4

2.

בתחלת שחיטה

שחיטה can even take place at the beginning of the פירכוס;

As the Mishnah says

אמר רבי שמעון

השוחט בלילה

ולמחר מצא כתלים מלאים דם

כשרה

If one slaughtered at night and the next morning he found the walls splattered with blood, the שחיטה is valid, because

שזינקה

וכמדת רבי אליעזר

It certainly spewed blood.

And שמואל explained

כותלי בית שחיטה שנינו

This refers to the walls of the throat.

Now,

ליחוש דלמא בתחלת שחיטה זינקה

Perhaps this happened during the earlier stage of the

שחיטה, since he has no way of knowing when it happened?

Clearly,

תחילת שחיטה

שחיטה can take place even at the beginning of the פירכוס.

4

2

בתחלת שחיטה

שחיטה can even take place at the beginning of the פירכוס;

As the Mishnah says

אמר רבי שמעון

השוחט בלילה

ולמחר מצא כתלים מלאים דם

כשרה

If one slaughtered at night, and the next morning he found the walls splattered with blood, the שחיטה is valid, because

שזינקה

וכמדת רבי אליעזר

It certainly spewed blood.

And שמואל explained

כותלי בית שחיטה שנינו

This refers to the walls of the throat.

ליחוש

דלמא בתחלת שחיטה זינקה

Perhaps this happened during the earlier stage of שחיטה, since he has no way of knowing when it happened?

Clearly,

תחילת שחיטה

שחיטה can take place even at the beginning of the פירכוס.

5

3.
 A third opinion:
 בסוף שחיטה
 The שחיטה must happen at the last stage of the שחיטה.
 As we learned in a ברייתא:
 The Pasuk says
 שור או כשב או עז כי יולד
 והיה שבעת ימים תחת אמו
 And we expound
 כי יולד
 פרט ליוצא דופן
 If the animal was born by caesarean section, it cannot be brought as a קרבן.
 תחת אמו
 פרט ליתום
 If the animal is an orphan, it is not valid as a קרבן.
 And the Gemara elaborates
 האי יתום ה"ד
 What type of orphan are we referring to?
 אילימא דילידתיה אמה
 והדר מתה
 It cannot refer to an animal that gave birth and then died, because לעולם תיחי ותיזיל
 The mother will certainly not live forever!
 דמתה אמה והדר ילידתיה
 מכי יולד נפקא
 It cannot refer to an animal that died and then they cut it open and removed the child, because this is already excluded from the words
 כי יולד
 פרט ליוצא דופן
 Rather,
 זה פירש למיתה
 וזה פירש לחיים
 The mother died at the very moment of birth.
 Now, the Gemara points out
 אי אמרת בשלמא
 בעינן חיותא בסוף לידה
 היינו דאיצטריך קרא למעוטי
 If it must stay alive at the last moments of birth, and a moment after, this Pasuk requires more than the previous דרשה כי יולד of דרשה;
 However,
 אי אמרת
 לא בעינן חיותא בסוף לידה
 למה ליה מכי יולד נפקא
 If it only needs to stay alive until the last moments of birth, this is already derived from כי יולד; the animal cannot be born of a dead mother.
 =====

5

3

בסוף שחיטה
The שחיטה must happen at the last stage of the שחיטה.
As we learned in a ברייתא:
The Pasuk says
שור או כשב או עז
כי יולד
פרט ליתום
If the animal is an orphan, it is not valid as a קרבן.
והיה שבעת ימים תחת אמו
פרט ליוצא דופן
If the animal was born by caesarean section, it cannot be brought as a קרבן.

האי יתום ה"ד
What type of orphan are we referring to?
אילימא ...

<p>דמתה אמה והדר ילידתיה מכי יולד נפקא <i>It cannot refer to an animal that died and then they cut it open and removed the child, because this is already excluded from the words</i></p> <p>כי יולד פרט ליוצא דופן</p>	<p>דילידתיה אמה והדר מתה <i>It cannot refer to an animal that gave birth and then died, because</i></p> <p>לעולם תיחי ותיזיל <i>The mother will certainly not live forever!</i></p>
--	---

Rather,
זה פירש למיתה וזה פירש לחיים
The mother died at the very moment of birth.

Now, the Gemara points out
אי אמרת בשלמא בעינן חיותא בסוף לידה היינו דאיצטריך קרא למעוטי
If it must stay alive at the last moments of birth, and a moment after, this Pasuk requires more than the previous דרשה of דרשה;
However,
אי אמרת לא בעינן חיותא בסוף לידה למה ליה מכי יולד נפקא
If it only needs to stay alive until the last moments of birth, this is already derived from כי יולד; the animal cannot be born of a dead mother.

6 רבא rules according to a ברייתא that summarizes the Halachos of our Mishnah:

בהמה דקה
פשטה ידה והחזירה
וברגל
בין פשטה ולא כפפה
בין כפפה ולא פשטה
כשרה

A small animal, such as sheep, that extended and then bent its foreleg, or if it either bent or extended its hind leg, this is פירכוס.

בהמה גסה
בין ביד בין ברגל
בין פשטה ולא כפפה
בין כפפה ולא פשטה
כשרה

A large animal, such as cattle, that extended or bent its foreleg or hind leg, this is פירכוס.

The ברייתא adds

עוף
אפילו לא רפרף אלא גפו
ולא כשכש אלא זנבו
הרי זה פירכוס

For a bird, even fluttering its wings or wagging its tail is considered פירכוס.

=====

6

קיימת רבא rules according to a ברייתא that summarizes the Halachos of our Mishnah:

בהמה דקה

פשטה ידה והחזירה

וברגל

בין פשטה ולא כפפה

בין כפפה ולא פשטה

כשרה

A small animal, such as sheep, that extended and then bent its foreleg, or if it either bent or extended its hind leg, this is פירכוס.

בהמה גסה

בין ביד בין ברגל

בין פשטה ולא כפפה

בין כפפה ולא פשטה

כשרה

A large animal, such as cattle, that extended or bent its foreleg or hind leg, this is פירכוס.

עוף

אפילו לא רפרף אלא גפו

ולא כשכש אלא זנבו

הרי זה פירכוס

For a bird, even fluttering its wings or wagging its tail is considered פירכוס.

7 Zugt di Mishnah

השוחט לעובד כוכבים
שחיטתו כשרה

If one slaughters a non-Jew's animal for him, the שחיטה is valid.

However,

ורבי אליעזר פוסל

It is not valid.

And רבי אליעזר adds;

אמר רבי אליעזר

אפילו שחטה

לאכול לעובד כוכבים מחצר כבד שלה

פסולה

Even if he slaughtered the animal for the express purpose of only feeding him its diaphragm, the שחיטה is not valid, because

סתם מחשבת עובד כוכבים

לעבודת כוכבים

It is assumed that a non-Jew has intent for idolatry.

The Mishnah concludes:

א"ר יוסי

ק"ו הדברים

We can learn this Halachah from a ק"ו:

ומה במקום שהמחשבה פוסלת

במוקדשין

אין הכל הולך אלא אחר העובד

If regarding קדשים, in a case of פיגול where intent

invalidates, we only go by the intent of the one performing

the עבודה, and not the owner of the animal;

מקום שאין מחשבה פוסלת

בחולין

אינו דין שלא יהא הכל הולך

אלא אחר השוחט

Regarding חולין, where intent does not invalidate, certainly

we only go by the intent of the one slaughtering.

7

השוחט לעובד כוכבים
שחיטתו כשרה

If one slaughters a non-Jew's animal for him,
the שחיטה is valid.

ורבי אליעזר פוסל

It is not valid.

אמר רבי אליעזר

אפילו שחטה

לאכול לעובד כוכבים מחצר כבד שלה
פסולה

Even if he slaughtered the animal for the express purpose
of only feeding him its diaphragm,

the שחיטה is not valid,

because

סתם מחשבת עובד כוכבים

לעבודת כוכבים

It is assumed that a non-Jew has intent for idolatry.

א"ר יוסי

ק"ו הדברים

We can learn this Halachah from a ק"ו:

ומה במקום שהמחשבה פוסלת

במוקדשין

אין הכל הולך אלא אחר העובד

If regarding קדשים, in a case of פיגול
where intent invalidates, we only go by the intent

of the one performing the עבודה,

and not the owner of the animal;

מקום שאין מחשבה פוסלת

בחולין

אינו דין שלא יהא הכל הולך

אלא אחר השוחט

Regarding חולין, where intent does not invalidate,

certainly we only go by the intent

of the one slaughtering.

- 8 The Gemara offers two interpretations of the 3-way מחלוקת:
1. ברייתא ר' אליעזר ב"ר יוסי הבעלים מפגלין
 During the עבודה, the owner's intention of פיגול, to eat or perform subsequent עבודות at the wrong time, does invalidate the קרבן.
 Therefore,
 1. ת"ק סבר ר' אליעזר ב"ר יוסי
 The Mishnah agrees that the owner's intentions of פיגול invalidate a קרבן, and so the owner's intentions of idolatry also invalidate a שחיטה.
 However,
 אי שמעיניה דחשיב אין אי לא לא
 only if we know that he had these intentions; but שחיטתו כשרה if his intention are unknown; because סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים
 לא אמרינן
 We do not assume that a non-Jew always has intentions of idolatry.
 2. On the other hand, רבי אליעזר סבר אע"ג דלא שמעיניה דחשיב סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים
 רבי אליעזר holds that שחיטתו פסולה even if his intention are unknown;
 Because we do assume that the non-Jew had intentions of idolatry.
 3. רבי יוסי disagrees completely, because רבי יוסי סבר אע"ג דשמעיניה דחשיב זה מחשב וזה עובד לא אמרינן
 רבי יוסי holds שחיטתו כשרה even if he had explicit intentions for idolatry, because he disagrees with ר' אליעזר ב"ר יוסי, and holds that the owner's intent never invalidates.

8

1

ברייתא ר' אליעזר ב"ר יוסי
הבעלים מפגלין
 During the עבודה, the owner's intention of פיגול, to eat or perform subsequent עבודות at the wrong time, does invalidate the קרבן.
 Therefore...

1

ת"ק סבר ר' אליעזר ב"ר יוסי
 The Mishnah agrees that the owner's intentions of פיגול invalidate a קרבן, and so the owner's intentions of idolatry also invalidate a שחיטה.
 However,
אי שמעיניה דחשיב אין אי לא לא
 only if we know that he had these intentions; but שחיטתו כשרה if his intention are unknown; because
סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים לא אמרינן
 We do not assume that a non-Jew always has intentions of idolatry.

2

רבי אליעזר סבר
אע"ג דלא שמעיניה דחשיב סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים
 רבי אליעזר holds that שחיטתו פסולה even if his intention are unknown;
 Because we do assume that the non-Jew had intentions of idolatry.

3

רבי יוסי סבר
אע"ג דשמעיניה דחשיב זה מחשב וזה עובד לא אמרינן
 רבי יוסי holds שחיטתו כשרה even if he had explicit intentions for idolatry, because he holds that the owner's intent never invalidates.

9

2.
A second interpretation:

1.

תנא קמא סבר
כי אמרינן זה מחשב וזה עובד
הני מילי בפנים
אבל בחוץ לא

The תנא קמא holds שחיטתו כשרה even if we know that he had intentions for idolatry, because the owner's intent only invalidates regarding קרבנות, but not for an ordinary שחיטה, because

חוץ מפנים לא ילפינן

We do not derive laws of חולין from קדשים.

2. While

רבי אליעזר סבר

ילפינן חוץ מפנים

holds שחיטתו פסולה even if we do not know his intentions, because we do derive laws of חולין from קדשים, and furthermore, we assume that he always has intentions of idolatry.

3.

On the other hand,

רבי יוסי סבר

אפילו בפנים נמי

זה מחשב וזה עובד

לא אמרינן

holds שחיטתו כשרה in all cases, because the owner's intention never invalidates, even regarding קדשים.

9

2

A second interpretation:

1

תנא קמא סבר

כי אמרינן זה מחשב וזה עובד
הני מילי בפנים
אבל בחוץ לא

The תנא קמא holds שחיטתו כשרה even if we know that he had intentions for idolatry, because the owner's intent only invalidates regarding קרבנות, but not for an ordinary שחיטה, because

חוץ מפנים לא ילפינן

We do not derive laws of חולין from קדשים.

2

רבי אליעזר סבר

ילפינן חוץ מפנים

holds שחיטתו פסולה even if we do not know his intentions, because we do derive laws of חולין from קדשים, and furthermore, we assume that he always has intentions of idolatry.

3

רבי יוסי סבר

אפילו בפנים נמי
זה מחשב וזה עובד
לא אמרינן

holds שחיטתו כשרה in all cases, because the owner's intention never invalidates, even regarding קדשים.